

וַיִּתְעַקֵּר (דף פ"ד ע"א) לְמַלְאָה אַחֲרָא ולמדנו (גמ' ע"ז ב.) שאסור לאדם להסתכל ביופי של אשה כדי שלא יבא להרהור רע ויעקר ממנו זרע לבטלה ח"ו. וְכַךְ הָוָה רַבִּי שְׁמַעוֹן עֶבֶד פֶּד הָוָה אָזִיל בְּמַתָּא וְהוּוּ חֲבַרְיָא אֲזִלִּין אֶבְתְּרִיהּ, וְחָמָא לְאִינְתוּ שְׁפִירָאן, מְאִיד עֵינֵיהּ, וְהָוָה אָמַר לְחֲבַרְיָא אַל תִּפְנּוּ [כב]. וכך היה רשב"י עושה

אור הרשב"י

שם נגע זה ואין שם ירידה רוחנית גדולה ה' יצילנו. כמה אנו צריכים לחזק עצמנו קודם היציאה לרחוב, ובשעה שאנו יוצאים, ולהתפלל להשי"ת שיצילנו מראות שוא ולהתרחק מכל המכנוולוגיות הטמאות ומטמאות את האדם, כי זה יסוד הקדושה וכמו שדרשו בשם הגר"א על הפסוק (בראשית לח) "איה הקדשה היא בעינים על הדרך" כי כאשר אדם הולך בדרך ושומר את עיניו זוכה לקדושה עליונה ולהתלהבות גדולה ושמחה גדולה בעבודת השי"ת.

וכתב הראב"ד בספר בעלי הנפש "הראשון לכל הגדרים הוא שמירת העינים שמתוך שענינו שמורים ליבו שמור ומתוך שענינו וליבו שמורים כולו שמור".

ויש החושבים בליבם 'מה בכך אם אינני שומר עיני, הן לי זה לא מפריע' ובאמת שהרמב"ם כבר כתב תשובה לטענה זו וז"ל: המסתכל בעריות ומעלה בדעתו שאין בכך כלום שהוא אומר וכי בעלתי או קרבתי אצלה והוא אינו יודע שראיית העינים עוון גדול הגורם לגופן של עריות עכ"ל.

[כב] ואתה הקורא הנעים תחזה כי מי הם החברים שהיו הולכים עם רבי שמעון בר יוחאי הלא הם רבי חייא ורבי יצחק ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי אבא ועוד תנאים קדושים עליונים זיע"א אשר כל אחד מהם מחיה מתים ואף על פי כן כאשר היו הולכים ברחובה של עיר היו מחזקים עצמם ושומעים דברי מוסר מרשב"י זיע"א לשמור עיניהם. ומסתמא שרחוב שלהם לא היה כרחובותינו היום ובכל אופן היו צריכים לחזק עצמם בזה הענין ביותר ובודאי שהכל הוא לפי מדריגתם אשר אין לנו השגה בהם כלל וכלל. ומלשונו של הזהר הקדוש משמע שתמיד היה עושה כך רבי שמעון ולא שהיה איזה מעשה חד פעמי שהיזקו עצמם בזה.

ויש לנו ללמוד מזה דכל שכן אנן יתמי דיתמי וברחובות קריה בימינו אשר צרו צעדנו מלכת בהם, ויתירה מזו כבר עלו ובאו כביתנו וכחדר משכבנו ע"י המולטימדיה האינטרנט והפלאפונים למיניהם אשר כל עיני בשר לו רואה כמה התדרדרו הדורות ונתמעטו הלבבות ואין לך בית אשר נכנס

הלימוד היומי

לעי"נ כל נשמות עמו ישראל - לעי"נ ויקטוריה בת נעימה ע"ה

כשהיה הולך בעיר והיו החברים הולכים איתו והיה רואה שמקום זה הוא מיועד להליכת

אור הרשב"י

מעל עצמו וזה תיקון נפשו דיקא, לכן אל יתעצב אם רואה שכבר בא בשנים ועדין המחשבות מתגברות עליו כי יחשוב שזה תיקון נפשו בדחיית המחשבות ואולי על תכלית זו נברא ללחום תמיד עם אלו המחשבות כי בכל פעם שמתגברות עליו אלו המחשבות והוא דוחה אותן מחמת בוראו מקיים מצות "ולא תתורו" ומצות "ונשמרת מכל דבר רע" וגורם שמחה גדולה ונחת רוח להשי"ת בלי שיעור במלחמה זו ובדחיית מחשבות אלו, וכל צער שיש לו מזה עתיד הקב"ה לפרוע לו שכר גדול ונפלא אשר עין לא ראתה. ובודאי שהוא הדין והוא הענין לנסיונות של שמירת העיניים.

על כן כל המשכיל יסתכל ביום הדין וימשול ביצרו ויזרוק המכשירים הלא טובים מביתו וישניה גם על בני ביתו לבל יסחפו אחר חברים רעים האוחזים במכשירים אלו וגם ישמור עצמו לאיזה מקומות הולך וכיצד הוא הולך ברחוב וקודם צאתו ילמוד מוסר וישא תפילה להשי"ת שיצילהו מכל מכשול, ויסדר לו איזו קושיה שיחשוב עליה בדרך, כדי שתהיה מחשבתו עסוקה בדברי תורה, וכך יוכל להתגבר על יצרו, ואם אין דעתו רחבה עדין, יכין לו תעסוקה אחרת העיקר שלא יהיה ליבו פנוי ממחשבה שאינה אסורה, וכך לא יניח מקום למחשבות ומראות אסורות ליכנס בו וה' יזכנו לעובדו בלבב שלם ונפש חפצה תמיד אכ"ר.

ויש החושבים שאין זה אלא מידת הסידות בעלמא לקדושים אשר בארץ המה ואינם ענין להמון העם, ויש שנתברר אצלו האיסור אך מייאש עצמו באומרו 'אין אני ראוי להתחיל בעבודה זו כי רבה היא הוא מאש ואני בשר ודם ואיני יכול לו'.

אך ידע האדם כי אין זה חומרא ולא הסידות אלא עיקר דינא, וכל הסברות שאינן יכול לו אין זה אלא עבודת היצה"ר שיודע מעלת השומר עיניו, שמתוך זה ליבו וכולו שמורים כדכתב הראב"ד, ועל כן הוא נלחם באדם שכל כוחו לנשלו מעבודה טהורה זו, ובאמת כבר כתב בחובת השמירה פ"ג "שאפילו מי שחושב שההחלטה והקבלה לא תועיל לו להתרחק לגמרי מהעבירה אלא למעט ההרגל, אעפ"כ ודאי פשוט שכדאי הוא העמל ושכרו עצום, ועוד שהרי הבא ליטרה מסייעין בידו, ועוד, שאמרו בספרי המקובלים שבכל קבלה שאדם מקבל על עצמו, בורא מלאך טוב שעוזר לו לעמוד בזה, וכפי גודל הרצון לקבל כך גודל הסיוע מהמלאך ורחמנא ליבא בעי".

ובספר חלקת יהושע כתב "הגם כי ידוע שאין הקב"ה בא בטרונאי עם בריותיו, אך עכ"פ צריך איש הישראלי לעשות כל שביכולתו ואז השי"ת יעזור לו כמאמר הבא ליטרה מסייעין בידו".

ובספר התניא פכ"ז מובא שיש אדם שכל ימיו צריך לעבוד על זה לדחות המחשבות

הלימוד היומי

לעי"נ כל נשמות עמו ישראל – לעי"נ ויקטוריה בת נעימה ע"ה

נשים, ובודאי שיש שם נשים יפות, או שנתקל בהליכתו באשה היוצאת מקרן זוית היה משפיל עיניו והיה אומר לחברים אל תפנו להסתכל בהם.

אל תפנו להסתכל בנשים שלא יולדו בנים שהם אלהי מסכה

וְכָל מִאֵן דִּי־סִתְּפַל בְּשִׁפְרוֹ דְּאַנְתָּתָא בִּימְמָא, אַתִּי לְהַרְהוּרֵי בְּלִילְיָא וכל מי שמסתכל ביופיה של אשה ביום יבא להרהר בה בלילה. **וְאִי סָלִיק הַהוּא הַרְהוּרָא בִּישָׂא עֲלוּיָהּ, אַעְבָּר מִשׁוּם** ואם ח"ו הסתכל באשה ועולה הרהור רע על מחשבתו עובר משום **וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם** לפי שעל ידי אותו הרהור נבראים מיני חיצונים הנקראים אלהי מסכה. **הַנּוּ, אִי שִׁמֵּשׁ בְּאַנְתָּתִיָּה בְּזִמְנָא דְּסָלִיק בֵּיָהּ הַהוּא הַרְהוּרָא בִּישָׂא** ועוד אם שימש עם אשתו בזמן שעולה לו הרהור הרע, **אֵינּוּן בְּנִין דְּאֹלִידוּ אֱלֹהֵי מִסְכָּה אֶקְרוּן** אותם בנים הנולדים לו מאותו המעשה נקראים אלהי מסכה. **וְעַל דָּא כְּתִיב** ועל זה כתוב (ויקרא יט) **אֵל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם**. ופירושו אל תפנו להסתכל בנשים כי אם ח"ו תסתכלו תעשו אלהי מסיכה הם החיצונים והבנים הנעשים מהרהורים רעים שיעלו לכם מחמת הסתכלות זו.

אסור להסתכל באילילים של עבודה זרה ובנשי הגויים

רַבִּי אֲבָא אָמַר הכתוב אל תפנו אל האילילים האיסור הוא, **אֶסִיר לִיָּהּ לְבַר נֶשׁ לְאַסְתְּפֵלָא בְּאֱלִילֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּבְנָשֵׁי**

הלימוד היומי

דַּעֲמִין אסור לו לאדם להסתכל באילילים של עבודה זרה ובנשי הגויים, וְלֹא לְאַתְהֵנִיָּא מִנֵּיִהוּ, וְלֹא לְאַתְרֵפְאָה בְּהוּ ולא ליהנות מעבודה זרה ולא להתרפאות ממנה, דְּאָסִיר לִיָּה לְבַר נָשׁ לְאַסְתְּפֻלָּא בְּאַתְרֵ דְלֹא אֲעֻטְרִידְּ כִּי אסור לו לאדם להסתכל במקום שאינו צריך.

דוד התפלל לבחינת המלכות שורש נשמתו

רְבִי אָבָא פְּתַח, (תהלים פו) פְּנֵה אֵלַי וְחַנְנִי תְּנֵה עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ, פְּנֵה אֵלַי וְחַנְנִי מלשון זה נראה שכוונת דוד המלך ע"ה פנה אלי ותראה את זכויותי ולכן חנני, וְכִי לֹא הָוָה לִיָּה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידְּ הוּא בְּעֵלְמָא שְׁפִירָא כְּדוֹד, דְּאִיתְּהוּ אָמַר פְּנֵה אֵלַי וְחַנְנִי ויש להקשות וכי לא היה עוד צדיק בדור כדוד שהוא אומר פנה אלי וחנני והלא אין זה טוב לאדם לתלות בתפילתו בזכות עצמו. אֲלֵא הֵכִי תַנִּינָן אלא כך שנינו, דְּיֹד אַחְרָא אִית לִיָּה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידְּ הוּא דוד אחר יש לו להקב"ה והיא בחינת המלכות הנקראת דוד ע"ש נשמת דוד המלך המושרשת בה, וְהוּא מְמַנָּא עַל כְּמָה אוֹכְלוֹסִין עֲלָאִין וּמְשַׁרְיִין ודוד זה שהיא המלכות ממונה על כמה צבאות ומחנות עליונים. וְכֹד בְּעֵי קֹדֶשָׁא בְּרִידְּ הוּא לְרַחֲמָא עַל עֲלָמָא, אֲסְתְּפֻלָּא בְּהַאי דוֹד, וְנִהִיר לִיָּה אֲנַפִּין וכאשר רוצה הקב"ה לרחם על ישראל הוא מסתכל בדוד זה והיינו במ"ן שמעלה המלכות ע"י מצוותיהם ומעשיהם הטובים של ישראל, וְהוּא נִהִיר לְעֵלְמִין וְחַיִּים עֲלָמָא וכך הוא מאיר לעולמות ומרבה להם השפע ומרחם על העולמות.

הלימוד היומי

לע"נ כל נשמות עמו ישראל - לע"נ ויקטוריה בת נעימה ע"ה